

BRA TRSTV10

EVANGELICKÝ ČASOPIS PRO MLÁDEŽ roč. 50/2009

OPRAVTE
OPRAVTE
OPRAVTE

Úvodník: Happy New Year!	Marie Medková	2
Píseň písní: Co prožívají zamilovaní	Tomáš Matějovský	4
Struktura církve:		
• Církevně zřízení; rozhovor	Marie Medková	5
• Synod mě baví; rozhovor	Tomáš Groll	7
• anketa - Jak dostat schopné do řídicích pozic?		8
Nikdo neví co jsou Stodůlky; Diakonie	Petr Hudec	10
e!BULVY: Skandál v Lk16	anonym	11
Uchu pro potěchu: Switchfoot	Tomáš Koutecký	12
Povídka: Světýlko	P. P. Payne	17
Ježíšovy tituly: Ježíš	Roman Mazur	18
Šimon, Eliška & babyboom —dopis desátý	Eliška	19
Můžeme psát o čem chceme; rozhovor	Lenka Juřenová	20
Pod tímým letním nebem...; víkend za humny	Ester Hubená	22
Josef Čapek na Hradě; recenze	Martin Kučera	24
Koblížky aneb Co je slam poetry?; recenze	Ester Hubená	24
Domov šedých motýlů; recenze	Marie Medková	25
Střípky z kultury	Klára Schneiderová	25
Všimli jsme si	Olcha Richterová	26

Autor obálky : Poldislař

Rozhovor k hlavnímu tématu minulého čísla „Kruchta je nejlepší na uspávání dětí“ vedla Marie Medková, nikoliv Tomáš Groll.

HAPPY NEW YEAR!

Marie Medková

Přeju všem čtenářům šťastný nový rok plný splněných předsevzetí!

Příliš optimistické? Možná. Dny se zkrátily a noci plouží. Člověku by se mělo chtít - na začátku církevního roku - začínat nově a radostně. Spohledem upřeným vpřed. Vždyť tu máme Kristovy narozeniny. Mělo se.

Možná se i chtělo. Jenže dokud sami na sebe hledíme předmětně, nejde to. A ani nemůže. Naše „Se“ s sebou nechá strkat sem a tam. Nakonec samo neví, kde mu - nebo komu kde vlastně - hlava stojí.

Právě prožíváme jednu z příležitostí, kterou máme díky Ježíši Kristu. Můžeme si uvědomit, že i když s námi okolí nakládá jako bychom byli

„se“, my sami se sebou tak jednat nemusíme. Jsme stvoření jako svobodné bytosti, a víme, kde čerpat sílu k pokoji v překotných časech.

A tak vám v duchu letošního Sjezdu (nejen) evangelické (nejen) mládeže přeji vítězný boj proti vlivům, které podráží nohy. A úlevné podlehnutí vlivům, které nás nadnášejí nebo nesou.

Spolu s celou redakcí doufám, že jedním z nadnášejících vlnek je i naše redakční práce. Do ní se ostatně můžete různou formou zapojit. Zachovejte si přizeň, zachovejte nám přizeň!

autorka je farářka mládeže a vedoucí redakčního kruhu ■

Stand too close to horror, and you get fixation, paralysis, engulfment; stand too far, and you get voyeurism or forgetting. Distance matters."

Eva Hoffman

Když stojíte příliš blízko hrůzy, paralyzuje vás a pohltí, když příliš daleko, zůstane jen voyeurství a zapomnění. Záleží na vzdálenosti.

CO PROŽÍVAJÍ ZAMILOVANÍ

T. Matějovský

Píseň písní 3.1-11

Není možné být na lásku sám. Zamilovaný člověk se potřebuje sdílet. Chce dávat a přijímat. Láska je slovo, dotyk, pohled, úsměv, skutek. Pro bolest z odloučení hledá milá svého milého. Touží po něm každou noc, kdy ji samota nejvíc drtí. Láska žije skutky a snadno se nevzdává. Proto dívka vyráží do města a nedbá na nebezpečí. To je odvážný skutek. Na každé cestě, i při chůzi po ryncích a ulicích města, číhá nebezpečí, možná i smrt!

Zastaví ji strážci města, kterým je svěřena správa veřejných věcí podle práva a zákonů. Nemohou pomoci, protože řády a zákony jsou na lásku krátké! Ale ona nalezne cestu k setkání podle svých vlastních pravidel. „Uchopila jsem ho a už ho nepustím,“ vydává milá svědectví o šťastném shledání. Odvede ho ke své matce, aby jejich vztah byl řádně uzavřen svatební přísahou. To všechno se děje v lásce a jen z její síly. Jen oni dva. Ostatní (dívky) musí zůstat mimo. Jsou zavázány přísahou, aby do vývoje situace nezasahovaly. Láska nepotřebuje pomoc zvenčí. Potřebuje svobodu.

Nyní dostává slovo milý, aby i on zpíval svoji píseň. Vidí dívku vystupovat z pouště. To je místo samoty, zkázy a smrti. V beeršebské stepi bloudila Hagar. Prožila tam největší ohrožení; hodně strachu, ale také přijala od Božího posla zaslíbení pro svého syna (Gn 21,14-21). Na poušti procházel izraelský lid těžkými zkouškami. Učil se spoléhat na Hospodina a bojoval se svojí nevěrou (Ž 78,14-54; 136,16). Do pouště k Azázelovi byl vyháněn obětovaný kozel s hřbchy všech Izraelců (Lv 16,10; Ž 136,16). Z pouště se vystupuje jako z prostoru zla: z podsvětí

k Bohu; z nevěry k víře; zdola nahoru. To je směr, kterým stoupá dým obětí k Hospodinu. Sloup dýmu je také znamením Božího hněvu (2 Sam 22,7-10). A vůně myrhy a kadidla odkazuje na smířčí obřady (Lv 16,13; Ez 8,11, Ex 30,34n). Dívka jde ze smrti k životu a je připravena postavit se všem silám, které ničí lásku. Dobře ji (lásku) ochránit se daří jedině, když dívka svoji sílu k zápasu hledá u Boha v jeho soudu nad nepřátelskými silami. U něho, původce a dárce lásky, získá dostatečnou autoritu, sílu a ochranu.

Pro svatbu je připraven prostor chráněný množstvím ozbrojenců. Je jich opravdu hodně. Vždyť král měl strážců padesát (2S 15,1) a tady čteme dokonce o šedesáti. Láska je důkladně chráněna před děsy, démony a proti všemu dalšímu, co ji ohrožuje. Schrána (ČEP: nosítka) je nejasný výraz, který se v Bibli vyskytuje jen zde. Pod tímto slovem si můžeme představit lože, palác, stan, baldachýn nebo kultický vůz. Určitě to je vymezený a chráněný prostor ze vzácných materiálů vyzdobený z lásky. Jeho nádhera ukazuje na velikou vzácnost a váženost těch, kteří do něho vstoupí a uzavrou nejkrásnější možný vztah mezi dvěma lidmi. A opravdu to jsou oni: milá a milý – jsou jako král a královna. Můstojnost, slávu a krásu královského páru jim propůjčuje láska. Teď už to není tajemství. Naopak. Jsou přizvány dívky („siónské dcery“), aby se účastnily svatebního veselí a podílely se na oslavě lásky.

Čekání, hledání a setkání prožívají zamilovaní. Nikdo další nemůže být s nimi při jejich zápasech a vítězstvích. Jen Pán Bůh, který dává světu svoji lásku a soudem nad veškerou neláskou světa chrání ty, kteří v lásce a z lásky žijí. ■

CÍRKEVNĚ ZŘÍZENÍ

M. Medková, rozhovor s J. Plecháčkem

Rozhovor s farářem Janem Plecháčkem, členem seniorátního výboru chrudimského seniorátu.

Jaké je zřízení naší církve?

Presbyterně synodní. Presbyterní znamená, že sbory na všech úrovních (farní sbory, senioráty, celá církve) jsou spravovány správním orgánem (staršovstvo, seniorátní výbor, synodní rada), který je volen shromážděním sboru (sborové shromáždění, konvent, synod). Synodní znamená, že sbory jsou spojené do seniorátů a ty pak do celé církve. Rozhodnutí sboru na vyšší úrovni je pak vždycky závazné pro sbory na úrovni nižší.

K čemu je dobré mít zřízení?

Nějaká pravidla, řády, potřebujeme všude, abychom se o věcech nemuseli domlouvat vždycky úplně od začátku. Taková pravidla pro život v naší církvi jsou popsána v Církevním zřízení a řádech.

Jaká jiná zřízení existují?

Existují dva základní typy. V biskupském zřízení rozhoduje jmenovaný představený konkrétního církevního celku – biskup. Případně má k ruce poradní orgány. Druhý typ je presbyterní, ten už jsem vlastně popsal.

Alternativou k synodnímu uspořádání církve je kongregační zřízení, kde je církve vlastně jen sdružením úplně samostatných sborů.

Jak jsme přišli k našemu zřízení?

Je to dědictví reformace, která rozpoznala, že všichni věřící jsou si před Bohem rovni. Princip všeobecného kněžství se pak promítl do uspořádání církve. Za život sboru a církve nesou odpovědnost všichni věřící. Ke spravování a vedení sboru si volí

presbytery. V tom navazuje presbyterní zřízení na biblické zmínky o presbyterech, kteří spravují církve.

Jaké jsou výhody presbyterně synodního zřízení?

Rozhodování neleží na jednom člověku. Presbyterní zřízení dává možnost vyrovnávat rozhodování z různých stran. Navíc by tu měla být zřetelnější odpovědnost všech členů církve za její život. Synodní uspořádání církve vyjadřuje vzájemnou sounáležitost, oporu a spoluodpovědnost mezi místními sbory, které tvoří opravdu jeden celek.

A nevýhody?

Rozhodně menší rychlost rozhodování, které může trvat i celý rok, pokud o věci musí rozhodovat konvent či synod.

A další – jednotlivé sbory mohou někdy vnímat dění tak, že došlo k rozhodnutí, které jim není vlastní. Ale to je asi nevýhoda demokratického způsobu rozhodování obecně.

Co je to církevní zřízení a řády?

Jako je ve státu ústava a zákony, v církvi máme Církevní zřízení a řády. Zřízení dává hlavní rámec a pravidla pro uspořádání církve a její spravování. Řády obdobně jako zákony rozpracovávají jednot-

livá ustanovení, věnují se konkrétním oblastem života církve. Třeba Řád výchovy a vzdělávání v církvi se týká kromě jiného mládeže (např. volba SOMu). Církevní zřízení a všechny řády najdete na Evangnetu (<http://www.evangnet.cz/cce/czr>).

Mění se zřízení a řády?

Mění. Návrhy na změnu nebo doplnění mohou podat konventy (a jejich prostřednictvím i staršovstva), synodní rada nebo za určitých podmínek poslanci synodu. Právo měnit je má synod. Řády může měnit snáze - přímo hlasováním na svém zasedání. U církevního zřízení je cesta delší. Po prvním schválení změny na synodu se k ní musejí vyjádřit postupně staršovstva sborů a konventy. Pak teprve může synod rozhodnout

s konečnou platností. Takový systém brání zbrklému rozhodnutí. Kdyby takový systém schvalování platil u změny ústavy, nemohlo dojít k průšvihům s letošními volbami.

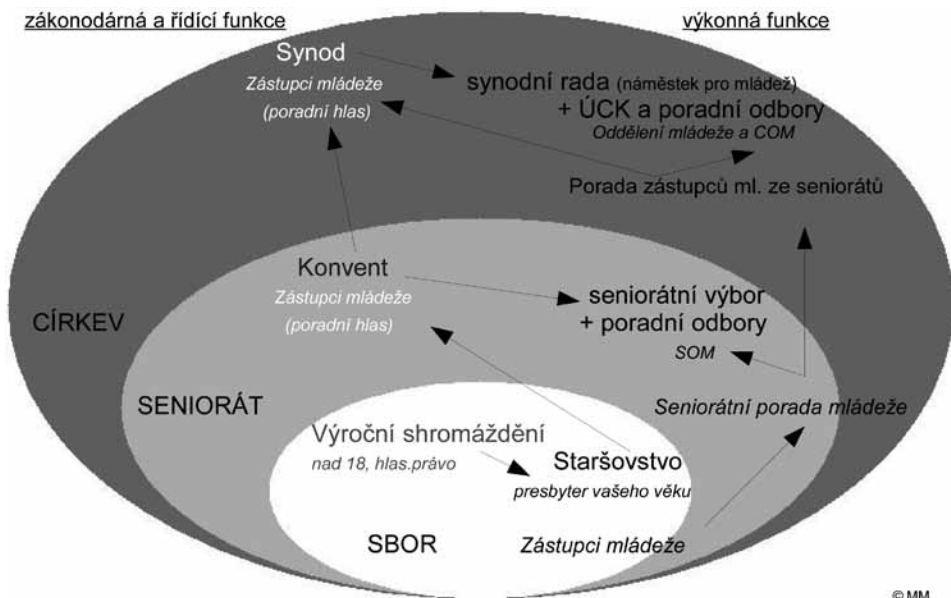
Dá se sledovat, jakým směrem se řády mění?

Přibývají a rostou. Asi to souvisí s nastavením a směřováním celé společnosti. Přestává platit předpoklad, že lidé budou mít ochotu se dohodnout a budou brát vážně smysl pravidel. Nepsaná pravidla chování a jednání přestávají mít svou váhu, proto přibývá psaných.

Není ale nutné ani možné kvůli jednotlivým obtížím hned měnit řády. V tom musíme být opatrní a střizliví. ■

ORGANIZAČNÍ STRUKTURA ČCE

Marie Medková

šipky znázorňují, kdo koho volí nebo deleguje
 ÚCK není volená
 poradní odbory jsou jmenovány, s výjimkou COMu a SOMu

ÚCK = Ústřední církevní kancelář
 COM = Celocírkevní odbor mládeže
 SOM = Seniorátní odbor mládeže

© MM

Miki Erdinger (30) je nejen generálním sekretářem YMCA, úspěšným moderátorem marešovského stylu, členem staršovstva v Praze Vršovických a 1. laickým náhradníkem pražského seniorátního výboru, ale také jedním ze 3 zástupců mládeže na synodu.

Co to znamená? Co můžeš jako zástupce mládeže na synodu ovlivnit či zařídit?

Synod má kromě řádných poslanců, také poradce z řad Diakonie, studentů ETF a i z řad mládeže. Tito se účastní každého zasedání synodu s hlasem poradním. To znamená, že můžeme do všeho mluvit, ale hlasování se neúčastníme. Záleží, jak moc lidí oslovíme se svým názorem, jak moc si prolobbujeme něco dopředu. Ač se to nezdá, tak možnost něco ovlivnit je dost.

Co se mládeži už podařilo prolobbovat a ovlivnit?

Za své volební období jsem byl na třech synodech a nemohu říct, že by se o něčem dalo jednoznačně prohlásit, že mládež něco prolobbovala. Obecně ale velmi podporujeme každý návrh na zřízení místa faráře pro mládež. K naší radosti nikdy nebyl velký problém se schválením takového návrhu. Podpořili jsme názor studentů ETF (taky vlastně mládežníků), když se mluvilo o liberalizaci personálního fondu. Také jsme podpořili návrh z pléna, aby hranice volebního práva členů sboru při volbě faráře byla snížena na 16 let, ale tento návrh neprošel.

Jak synod vnímá zástupce mládeže, jak k nim přistupuje a co od nich očekává?

To by asi dokázal, na základě svých zkušeností, asi lépe odpovědět bývalý dlouholetý zástupce mládeže na synodu - Martin Balcar. Má spoustu historek, jak byla mládež využívána k tomu, aby navrhla něco, čeho se ostatní báli, neboť mládeži to lidé odpustí. :-). Já se zatím s něčím podobným nesetkal, ale musím říct, že synod bere poradce za mládež vážně. Nepřistupuje k nám jako k nějakým mladým nerozumným (už taky nejsme tak mladí) ale všechny názory bere. Mnohdy na ně jiní reagují a například při práci v komisích, kde jsme spíš ze zájmu, se na náš názor mnohdy ptají.

Jak to vlastně funguje? To za vámi přijde nějaký synodál, že by chtěl něco navrhnout, ale nechce s tím být spojován? Nebo COM či Oddělení mládeže vás úkoluje?

Nesetkal jsem se s tím, tak přesně nevím. Ale asi jak to popisuješ. Takto to spíš funguje, když chceme prosadit něco my. Obcházíme poslance synodu a vnukáváme jim naše myšlenky a názory. Jinak nás by měla úkolovat mládež. Tedy COM, nebo OM. Většinou jsem konzultoval s Filipem Kellerem, jako farářem pro mládež, co je třeba, proč je který návrh předložen a kde máme tlačit a kde naopak ne.

Může se na tebe mládežník, sborová nebo seniorátní mládež prostě obrátit s tím, že se jim to a to v řádech nelíbí a že by bylo fajn, kdyby se to změnilo?

Samozřejmě, že se může kdokoliv na nás jako na zástupce mládeže obrátit s tím, že je třeba něco dělat, změnit, protlačit. Ale záleží v čem. V případě, že už je něco na programu, tak nám mohou zasílat své názory, které jsou pak podporou naší argumentaci.

pokračování na straně 9

JAK DOSTAT SCHOPNÉ DO ŘÍDÍCÍCH POZICÍ?

Tomáš Hubáček,
muzikant a režisér

Motivovat je, že budou mít možnost něco skutečně změnit a že jejich působení v řídicí pozici nebude zbytečné. Neházet nadšeným lidem klacky pod nohy z nadřízených míst, vážit si a povzbuzovat jejich nadšení.

Marie Medková,
celocírkevní farářka
pro mládež

Poznávat lidi, kdo co umí a co ho baví. Spolupracovat s nimi a vyměňovat si zkušenosti, dát jim vymezený prostor. Hodně prostoru, méně zodpovědnosti. Vyklidit pole, ale zůstat v doteku... Oni nám do těch pozic časem dorostou. Věřím. Taky je důležité neshazovat organizovanost a důležitost vedoucí pozice. Těžko nahánět lidi na pozice, o kterých se sami vyjadřujeme pejorativně.

Marta Kellerová,
výtvarnice

To nevím, jen mě napadá, zda nejednou neodrazujeme schopné lidi tím, když chráníme „bratrskou láskou“ neschopné.

Miroslav Gabriel Částek,
herec, člen laického sdružení
sv. Dominika

Až politika přestane být politikařením jednotlivých stran a stane se správou o stát, pak možná i schopní lidé budou chtít být politiky.

Lister,
3. technik kosmické lodi
Červený trpaslík

To se ptáte mě? Člověka, co má nižší hodnotu, než všichni servisní roboti, dokonce i než ten, co se zbláznil? Zdařilá metoda je, prý, získat přístup k důvěrným záznamům posádky a využít je k vydírání. Je to jediná metoda co fungovala Rimmerovi, ale to by si radši uříz nohu, než aby on byl v řídicí pozici...

Filip Keller,
farář ve Svitavách

To bych taky rád věděl... Ale když už se mě ptáte: 1. mít jasno, co od nich čekám, 2. důvěřovat jim, 3. ujistit je v tom, že budou mít mou podporu, a že budou mít prostor pro vlastní invenci, jak dosáhnout společně vytčeného cíle, 4. a opět důvěřovat jim.

Mít přehled o schopnostech lidí okolo, povzbuzovat je v tom, co dělají dobře. Pokud jsou řídicí pozice volené, tak schopné lidí navrhovat a v jejich prospěch hovořit. Pokud jde třeba o kurz, tak povzbuzovat schopné ke zdravému sebevědomí. A když tam už jsou, tak je zas povzbuzovat. No, a když si někdo myslí o nás, že jsme schopní, tak se moc nebránit.

Po nějaké spolupráci se většinou vykrytalizuje, kdo je ochotný něco dělat.

Nadchnout je pro danou věc, tak aby dobrovolně vstoupili do funkce.

No, určitě je do něčeho netlačit, jen jim to ve správnou chvíli a na správném místě navrhnout a nadchnout je.

Propracovat se, dosahovat dobrých výsledků, být pracovitý a mít kladný vztah k dané práci. Když tě práce nebaví, tak si myslím, že se do řídicí pozice nedostaneš.

Nepouštět ty neschopné.

Otázka příště: „Jak ovlivňuje váš život virtuální svět? “

Odpovědi na adresu: bratrstvo@evangnet.cz s předmětem VOX POPULI do 30.12. 2009

pokračování ze strany 7

V případech, že se někomu nelíbí nějaký církevní řád, nebo něco jiného v církvi, tak nás kontaktovat sice může, ale asi ho odkážeme (a pomůžeme mu třeba s formulováním) na jeho konvent či sbor, neboť návrhy ze sborů či konventu jsou většinou lépe připraveny a je k nim zajištěna širší podpora, než pro návrh rozpravy.

A co bys osobně ty rád v církvi změnil, kdyby záleželo jen na tobě?

Jéje, to by bylo věcí.

Tak něco vypíchni?

Jsou dvě věci, které mi leží na srdci a na kterých už pomalu pracuju. První se týká i CoMu. Přijde mi nespravedlivé, že funkce v poradních odborech je pro faráře placená (mají příspěvek k platu) a pro laiky je to funkce čestná - tedy bez jakékoliv odměny. To mi nepřijde správné. Ne že bych farářům záviděl, ale je to diskriminační a omezuje to mnoho schopných laiků, kteří se nemohou uvolňovat z práce, a dojíždět mnohdy přes půl republiky na jednání. Myslím, že by za to měli být všichni stejně (byť symbolicky) odměňováni. Je pravda, že ne každý poradní odbor je tak aktivní jako CoM,

ale to už by se dalo nějak vyřešit. A druhou věcí je nutnost kumulace funkcí v církvi. Pokud někdo chce pracovat v seniorátním výboru, nebo v synodní radě, musí být zároveň členem staršovstva nějakého sboru. Takto se někteří přetěžují, a přitom je mnoho schopných, kteří by se rádi podíleli na chodu církve, ale nemohou, neb se nedostali do staršovstva díky velkému počtu členů sboru, anebo nemohou být ve staršovstvu z důvodu rodinné příslušnosti k jinému členu staršovstva.

Baví tě zasedání synodu?

Zní to masochisticky, ale ano. Nemám záporný vztah ke schůzím. Ano, synod je někdy nekonstruktivní (i když mi současné vedení přijde velmi dobré). Některé názory, které na plénu zazní, mě až děsí, nebo ilustrují omezenou znalost mluvčích. Některé diskuze jsou ubíjející, ale s tím člověk musí počítat. Dle mé zkušenosti, čím déle je člověk v nějakém orgánu, tím více proniká do toho, o co tam jde, vidí souvislosti, a tím je zasedání zajímavější. Tedy ano, synod může být nudný pro ty, kteří tam jsou poprvé, méně se zapojují do diskuze, protože si teprve oťukávají terén, ale později člověk zjistí, že to nuda není. A někdy je to tak zábavné až směšné, že to nuda ani být nemůže. ■

NIKDO NEVÍ, CO JSOU STODŮLKY

Petr Hudec

Jedna z nejpozbudivějších chvil mého týdne je pátek dopoledne, když s naší dcerou Deborou jezdíme zpívat do Stodůlek. Ve Stodůlkách je středisko Diakonie, s nímž má náš sbor uzavřenou smlouvu o partnerství. Středisko nabízí různé služby pro děti s kombinovaným postižením, ale my v pátek jezdíme zpívat do školy.

Když dorazíme, učitelky svezou děti ze

Děti nevnímají obsah, ale rytmus, atmosféru, s jakým zápalom se zpívá. Jednou z neoblíbenějších písní je „Báječnej bál“. To se všichni rozparádí. Na tuto píseň přichází i paní kuchařka, aby si zazpívala s námi. Většinou končíme písní „Laudato sii.“ Tedy pokud není přítomen Ivošek. Ivoškovi se totiž naše poslední píseň vůbec nelíbí, vždy se při jejím zpívání z nám neznámých důvodů nahlas rozpláče. Nakonec se rozloučíme, popřejeme pěkný

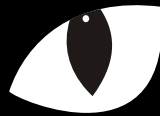
všech tříd do největší místnosti v budově. Děti jsou většinou na vozíčkách, některé leží, jen několik dětí může chodit. Většina dětí nás radostně vítá. Zpíváme písně za doprovodu kytary. Začínáme většinou Ranní prosbou (Svítá 275): „Pane náš, prosíme, dej, ať smutek není králem a bolest princeznou, slunce ať má správný jas, v tobě pravou radost ať smutní naleznou, prosíme tě, vyslyš nás.“ Zpívají s námi jen učitelky, většina dětí při zpívání radostně haleká a pohybuje se do rytmu.

Potom přicházejí na řadu písničky na přání. Učitelky vyrobily ke každé písničce obrázek a každé dítě má na výběr ze dvou. Nejčastěji se zpívají rytmické písničky.

den a rozejdeme se.

Je to zvláštní, ale nějak mě to vždy pozvedne. Nejvíc mi pomáhá obsah písní. Je to, jako by do mě vstoupil nový elán. A mám dobrý pocit, že to pomáhá i ostatním. Nedávno jsme na mládeži ve sboru mluvili o tom, jak k nám dnes mluví Bůh a jedna dívka řekla, že k ní mluví skrze písničky. Takže my ve speciální škole asi nejenom zpíváme, ale on je tam pravděpodobně s námi nějak přítomen Bůh. Asi proto je mi tam tak dobře. Kdo ví?

Ale co je pravda pravdoucí, nepochybnitelná a nevyvratitelná, je fakt, že jezdím do Stodůlek moc rád a když nemohu, tak mi to chybí. Tak to jsou pro mě Stodůlky. ■

BLESKOVĚ:

Skandál v Lk16

OD NAŠEHO ZVLÁŠTNÍHO ZPRAVODAJE JSME DOSTALI EXKLUZIVNÍ INFORMACE, ŽE FYRMA LK16 BYLA OBVYNEŇENA Z FYNANČNÍCH ÚNIKŮ.

TATO NEJMEMOVANÁ FIRMA S VJETČINOVÝM PODÍLEM NA TRHU VÝROBY GUMOVÝCH MEDVÍDKŮ V NEJBLIŽŠÍCH DNECH PROVEDE AUDIT. UŽ TEĎ SE VE FYRMĚ SPEKULUJE O MOŽNÝCH VYNÍCÍCH. JEDNÍM

PAN NEBESKÝ

Z KANDIDÁTŮ PRAVDĚPODOBNÉHO ! VYTUNELOVÁNÍ FYRMY JE NEVYJVŠŠÍ MANAŽER KRISTYAN AGAMAMON (36).

ZAMĚSTNANCI FIRMI NÁS INFORMOVALI, ŽE KRISTYAN AGAMAMON, BÝVALÝ STUDENT PLZEŇSKÉ PRÁVNICKÉ FAKULTY A VŠE V PRAZE V POSLEDNÍ DOBĚ PROVEDL VELKÉ MNOŠTVÍ VÝDAJŮ: POŘÍZENÍ SI NOVÉHO BMW, NÁKUP LUXUSNÍ VILY NA HAWAJI A NÁSLEDNÉ SLUŽEBNÍ CESTY TAM. TAKÉ JSME ZJISTILI, ŽE JEHO „PŘÁTELŮM“ SPOLUPRACUJÍCÍCH S TOUTO FYRMOU, BYLY PŘEKWAPIWĚ SNÍŽENY POHLEDÁVKY.

AGAMAMON

POCHYBNÝ PŘÍTEL

Tunelářům nebe otevřeno !?!

Z PŘEDBĚŽNÉHO ŠETŘENÍ VYPLÝVÁ, ŽE JE DO TOHO NEJSPIŠE ZAPLETEN I VLADIMÍR PROKOP, KTERÝ BYL V NEDÁVNÉ DOBĚ SOUZEN VE SPOJITOSTI S ČCA. MAJITELÉ FYRMI SE POSTAVIL NEČEKANĚ ZA SVÉHO NEJVYŠŠÍHO MANAŽERA.

Co za tým je?? Nevolá tento nehorázný čin do nebe?!

PŘEVZATO A OTISKNU TO BEZE ZMĚN SE SVOLENÍM INVESTIGATIVNÍHO TÝMU SEPRAMU.

SOUTĚŽ:NAJDĚTE VŠECHNY PRAVOPISNÉ CHYBY A NAPIŠTE DO REDAKCE BRATRSTVA! VYLOSOVANÝ VÝHERCE ZÍSKÁ PŘEDPLATNÉ BRATRSTVA NA ROK.

REAKCE: Tajemnice/farářka mládeže vydává toto prohlášení: Na místo farářky mládeže jsem byla nominována Celocírkevním odborem mládeže. Možná že o mě má zájem česká šlechta nebo feministky, ale zatím se takový zájem nijak neprojevil. Něco z „volebního programu“ se objevilo např. na vizitkách, které byly na Sjezdu v Kolíně volně k rozebrání. Pokud se chcete na něco podrobněji doptat, můžete třeba osobně ve 4.patře kanceláře Synodní rady.

SWITCHFOOT

Tomáš Koutecký

Humanitární hudebníci

DATA, ONE Campaign, Habitat for Humanity, Invisible Children a To Write Love on Her Arms. To jsou jen některé z humanitárních projektů, do kterých je skupina Switchfoot zapojena, nebo které podporuje. Ale hudební skupina je tu pochopitelně především od toho, aby hrála dobrou hudbu. A o tu u Switchfoot rozhodně není nouze.

Začalo to u Chin Up

Už je to skoro tradicí, že dobré skupiny vznikají v čase univerzitních studií a nejinak tomu bylo i v případě Switchfoot. Bratři Jon (Jonathan) a Tim Foremanovi se dali dohromady s bubeníkem Chadem Butlerem a v roce 1996 založili Chin Up, která se ještě před vydáním prvního alba *The Legend of Chin* (1997) přejmenovala na Switchfoot. Ač bylo album trochu nespořádané a skákalo od poklidných rockových balad k popovým peckám, bylo poměrně dobře hodnoceno a přijato. Druhé album *New Way To Be Human* (1999) má ještě lepší ohlasy a opravdu, je daleko uspořádanější, proplová deseti písněmi – svižnými, vtipnými až rozvernými, pak zase poklidnými a hloubavými. Téma dané názvem alba se jím celým zřetelně line. V písních se objevují témata jako prázdnota bez Boha (*Incomplete*) a stávání se novým člověkem právě v NĚm (titulní skladba *New Way To Be Human*).

Hudba surfařů

Hudba Switchfoot (což je mimochodem název ze surfingu, protože všichni členové jsou zapálení surfaři) je specifická i díky hlasovému projevu, kterým na vás zapůsobí Jon Foreman. Jak v melodických baladách, tak i ve vypjatých vrcholných pasážích písní se pohybuje s jistotou zkušeného zpěváka, a přesto při tom zní stá-

le přirozeně svým zvláštním, specifickým a hravým způsobem. Větší hravost s hlasem a zároveň zkušenosti se projevují album od alba víc, přes třetí album *Learning To Breathe* (2000) až ke čtvrtému, zlomovému albu, *The Beautiful Letdown* (2003). Kapela se rozrostla o dalšího člena, kytaristu a keyboardistu Jerome Fontamillase, ke kterému se v následném turné k albu přidal ještě další kytarista, Drew Shirley. Další novinkou bylo rozšíření o mainstreamové vydavatelství Columbia Records, díky němuž se nahrávky mohly dostat k širšímu publiku. Album je celkově velmi povedené – jak hudebně, tak textově. K textové stránce říká Jon Foreman: „Je to album o skutečném životě: dobrém, zlém a škaradém. Jedná se o upřímný pokus reflektovat nádherné i příšerné stránky lidského života, to prnutí naší existence.“ Píseň *Meant to Live* (mimochodem použitá v soundtracku k filmu *Spiderman 2*) tyto myšlenky dobře vyjadřuje:

We were meant to live for so much more / have we lost ourselves? / We want more than this world's got to offer / We want more than the wars of our fathers. (Měli jsme žít pro daleko víc / ztratili jsme sami sebe? / Chceme víc než může tento svět nabídnout / Chceme víc než jen bitvy našich otců.)

Sólový projekt

Jemné balady s poutavými a hlubokými texty byly vždy nedílnou součástí hudby Switchfoot. Jon měl ale takového materiálu moc pro zpracování v kapele a rozhodl se tak pro sólový projekt, kde s dalšími hudebníky dal dohromady čtyři hudebně propracovaná, jednou jemná, jindy zase nespoutaná a živelná, vždy však textově nápaditá EP alba s názvy *Fall*, *Winter*, *Spring* a *Summer*. ■

Jonáš – vyhořelá víra a falešné představy o Bohu (Radim Žárský)

1) Na začátek programu přečtěte tento úvod (nebo shrňte vlastními slovy):

Adventní čas a Vánoce s hromadou sladkostí a nasládlostí okolo, jsou dobrým časem k rekapitulaci našeho vztahu k Bohu a důvěry v něj. Během těchto svátků se v našem okolí z ničeho nic vyrojí davy sezónních-momentálně praktikujících věřících. Občas se tomu pošklebujeme. Ale pozor. Podívejme se sami na sebe! Možná se budeme smát sami sobě. Nejsme ve své víře občas poněkud vyhořelí!? Jdeme správným směrem? Nemáme překroucené představy o Bohu a jeho působení!? K takovéto sebereflexi (pohledu na sebe samé) nám může krásně posloužit známý příběh proroka Jonáše.

Tento příběh je jistě nejlépe probrat najednou a v celku. Kdo si vezme tento program na mládeži na starosti, ten by měl celého Jonáše pochopitelně napřed sám přečíst a promyslet. Není na škodu si k tomu přečíst ještě nějaký výklad či úvahu k této konkrétní knize. Při samotném setkání mládeže však celý příběh číst nutně nemusíte...

2) Připravte si kratší modlitbu s prosbou o Ducha svatého a váš kratičký úvod do příběhu a biblické práce.

3) Rozdělte lidi do skupin (v každé skupině ať je max. 5 osob) a dejte skupinkám za úkol zpracovat konkrétní část této kratičké prorocké knihy. Vyhradte na to podle svého uvážení cca 30minut (skupiny budou nejspíše potřebovat různé místnosti!). Průběžně zjišťujte, jak na tom skupiny jsou a případně čas skupinové práce zkraťte či prodlužte.

4) **PRÁCE VE SKUPINÁCH** - zadejte jednotlivým skupinám práci – návrh práce pro jednotlivé skupiny:

1. **Jonáš 1:** Nějaká forma dramatického či výtvarného zpracování, která podrobně popíše tuto část příběhu (možností je spousta; výběr je třeba vhodně přizpůsobit skupině a podmínkám)

2. **Jonáš 2:** Umělecké zpracování modlitby Jonáše (zhudebnění, recitace při hudbě, recitace+hudba+ obrazy...jak vaše kreativní lib(id)o. Nezapomeňte, že nás Bůh stvořil ke svému obrazu, a tak máme taky tvořit (hezke věci ;=)

3. **Jonáš 3:** Tato část se dá zpracovat třeba formou zápisu z královské městské rady či reportáží v médiu dle libosti.

4. **Jonáš 4:** „dopis seniorátního proroka Jonáše synodnímu prorokovi Micheášovi obsahující vyznání a stížnost na Boha“ + „Micheášova odpověď Jonášovi. Jiná možnost je zpracovat to formou záznamu v Jonášově prorockém deníku.

5) Po uplynutí stanoveného času skupinu shromážděte a nechte proběhnout **PREZENTACI** práce ve skupinách. Pořadí prezentací je stanoveno pořadím kapitol v knize.

6) Po závěrečné prezentaci... až budete znát příběh celý si v klidu sedněte, uvařte čaj, rozbalte sušenky a zkuste o příběhu vést ROZHOVOR. Budete muset rozhovor trochu moderovat. Tak se ptejte třeba:

1. Jakou měl vlastně Jonáš víru?
2. Jaké byly omyly Jonáše v představách o Bohu, jeho působení a moci!
3. Kniha záměrně nemá jasný závěr. Zkuste dořici závěr knihy tak, jak si myslíte, že by měla končit. Jak byste poradili Jonášovi, že se má zachovat?
4. Co byste na podkladu tohoto příběhu řekli o Božím působení srozumitelně např. svým spolužákům?
5. Zažili jste někdy něco podobného jako Jonáš?

7) Na závěr práce s Biblií všem poděkujte. Předtím se ještě můžete svými slovy pokusit o **SHRNUTÍ** poselství příběhu a zajímavých závěrů vyplývajících ze skupinových zpracování či diskuse po prezentaci. Na závěr se pomodlete **MODLITBU PÁNĚ**.

!!Upozornění!

Při tomto způsobu práce s biblickým textem mají lidé občas tendenci příběhy přehnaně parodovat a karikovat. Humor jistě nesmí chybět. Nicméně kniha Jonáš je již sama o sobě karikaturou Božích pracovníků. Jde o to nechat nově zaznít pravému poselství daného biblického textu!

Celý program můžete ukončit Modlitbou Páně.

HONIČKY ALIAS „HRY NA BABU“

Marie Medková

Honičky jsou mezi dětmi i mládeží oblíbeným způsobem rozehřívacích her nebo „ledolamek“. Nabízíme několik typů těchto honiček:

1. Anglická baba: Každý hráč se musí po zbytek hry držet tam, kde babu dostal. Pokud dostal babu znovu, změní své místo držení.
2. Baba ve dvojicích: Hráči se do sebe zavěsí lokty (buď stejným směrem nebo opačně) a fungují jako jeden hráč.
3. Na slepou bábu: Honící hráč má zavázané oči. Když někoho chytí, musí ho poznat podle zvuku, který je hráč povinen vydat, nebo podle jeho hmatového prozkoumání (třeba jen obličej – nutné domluvit pravidla „hmatového zkoumání“). Pokud chyceného hráče nepozná, honí dál. Pokud ano, „baby“ se vymění.
4. „Vstávej, vstávej“: Jeden až „x“ lidí se stávají „babami - mají babu“. Tento hráč (či hráči) mají babu po celou dobu hry a jejich cílem je pochytat - zkamenět všechny ostatní hráče. Kdo je chycen, sedá si na bobek a je „zkamenělý“. Ostatní ho mohou osvobodit tak, že k němu přiběhnou dva hráči, chytanou se nad ním za ruce a řeknou „vstávej, vstávej“. Zachráněný hráč opět může začít hrát. Hraje se přibližně 1 - 2 minuty. Pokud jsou všichni zkamenělí, vyhrává „baba“, pokud zůstanou alespoň někteří hráči „živi“, vyhrávají oni. Hra vede žáky ke spolupráci, protože pokud se navzájem

nezachraňují, jsou brzy všichni pochytáni.

5. „Zajíček a liška“: Jedná se o honičku v rolích. Jeden hráč se stává liškou, druhý zajíčkem. Ostatní hráči vytvoří nory tím způsobem, že ve dvojicích položí ruce za ramena druhému a naopak. Tyto dvojice se rozmístí po prostoru. Liška začne honit zajíčka a snaží se ho dosáhnout - přitom mohou oba vydávat zvuky těchto zvířat. Zajíček má možnost vlézt do nory tvořené dvěma hráči a postavit se místo jednoho člověka. Zajíčkem se v této chvíli stává ten hráč z nory, ke kterému je zajíček v noře postaven zády a jakoby ho svými zády (a svým „pozadím“) vystrkuje z nory. Pokud liška zajíčka dosáhne, okamžitě si hráči vyměňují role a honí se „opačně“.

6. Baba „angína“: Jedna „baba“ honí ostatní. Pokud někoho chytne, chytí se s ním za ruce a honí dál společně (ale nesmí se rozpojit). Když chytnou dalšího člověka, opět se s ním spojí, dokud nejsou všichni pochytáni nebo neuplyne domluvený limit. Tuto hru je lépe hrát ve větším prostoru.

7. Balónky a pumpičky: Ten kdo má babu je jehla, která propíchává balónky (hráče). Propíchnutý balónek zasyčí a zůstane stát strnule na místě. Může ho ale zachránit kterýkoliv hráč, který ho napumpuje 3 dřepy. Cílem baby je propíchnout všechny balónky.

8. Stínová baba: Baba se předává pouze tím, že se šlápne některému protihráči na stín.

SYNU, ODPOUŠTĚJÍ SE TI HŘÍCHY

Dan Matějka

Večerní meditace

Pomůcky: Bible 1x; zpěvníky; prostor, kde si mohou všichni účastníci lehnout (podložky); puding (hrnečky a lžičky) či tatranky či něco podobného.

Vedoucí programu instruuje skupinu podle scénáře. Na každý krok je potřeba nechat dost času, nikam nespěchat a dát prostor účastníkům, aby stihli prožívat. Nebojte se delších chvil ticha.

1) Meditace nad dnem: lehněte si – uvolněte se od prstů na noze až po svaly na obličej – nic ať není napnuté, nemluvte. Zkuste vzpomenout: Co jste dělali před chvílí? A co ještě dříve? Než jste přišli sem? Zkuste couvat krok po kroku ve vzpomínkách, co jste dnes dělali: odpoledne... co jste měli k obědu... dopoledne... snídaně... probuzení... jaké bylo?

2) Den ještě jednou jinak: a teď si představte, že vás ty končetiny, jak je máte uvolněné, neposlouchají. Že byste jimi chtěli pohnout, ale nemůžete. Jste ochrnutí. Co všechno by bylo v dnešním dni jinak. Probuzení... snídaně... dopoledne... oběd... odpoledne... až ležíte teď tady... vracíme se do přítomnosti.

3) Vedoucí programu vybere některé z účastníků, aby dál uvolněně leželi. Ostatní se

mohou zvednout, protáhnout a volně hýbat. Vhodný poměr: na jednoho ležícího čtyři pohybliví.

4) Akce: vedoucí vyzve k přesunu. Stačí si přesednout ke stolu, lépe je však, pokud se další program může odehrávat v úplně jiné místnosti (nebo budově), kam se skupina přesune, přičemž se bude muset vypořádat s tím, že někteří zůstávají nepohybliví. Pokračuje se zpěvem písní (např. Svítá 147 – Kdo mě z pout mých), servíruje se puding...

5) Čtení biblického příběhu: Mk 2,1-5 (pouze do verše 5!!!)

6) Meditace nad textem

Měli jste teď možnost aspoň trochu zkusit, jaké to je, být ochrnutý. Někteří z vás teď leží bezvládně. Jako v tom příběhu. Čtyři tehdy nesli ochrnutého. S jakým očekáváním? Spustili ho střechou k Ježíšovi.

Ježíš řekl: „Synu, odpouštěj se ti hříchy.“ Nebylo to zklamání? Nečekali něco jiného? Skoro každou neděli slyšíme v kostele o tom, že jsou nám odpuštěny hříchy. Co to ale znamená? K čemu to vlastně je? Co to je hřích?

Možná je to trochu podobné jako ochrnutí. Chtěli byste se pohnout, ale nemůžete. Chtěli byste druhému podat ruku, obejmout ho, ale nejde to. Ne proto, že by vás neposlouchaly končetiny. Ale proto že je tu něco, co nás dělí. Je tu něco rozbitého. Je tu bariéra. Nedůvěra, naštvanost, lhostejnost, sobectví, pohrdání.

Chtěli bychom sepnout ruce k modlitbě, mluvit s Bohem, svěřit se do jeho náruče, ale ono to nejde. Člověk je nějak uvnitř ...ochrnutý.

Ježíš nad ochrnutým vyslovuje: „Synu, odpouštěj se ti hříchy.“ Vedle slabosti tělesné je tu ochrnutí vnitřní, o které jde Ježíšovi na prvním místě. Všichni potřebujeme tohle Ježíšovo uzdravení, abychom mohli skutečně žít s Bohem i s druhými.

Ježíšova odpověď se ale nevyčerpá na rovině duchovní. Skutečně nakonec vysloví i: „Vstaň, vezmi své lože a chod.“ I to patří k naší naději, že tuto větu Ježíš jednou vysloví nad každým nemocným. Čekáme na to pokorně. Nedokážeme to na Bohu nějak vynutit. Kristus nás ale učí, že pravý život nezačíná až tam, kde člověka nic nebolí, má zdravé ruce a nohy, se kterými může hýbat. Pravý život začíná tam, kde Bůh a lidé žijí ve společenství, bez bariér, otevření jeden pro druhého.

7) Píseň: Svítá 375 - Volný jsem

8) Program může pokračovat sdílením

- Jak jste prožívali cestu dnem zpátky? Bylo to příjemné? Uvědomili jste si něco nového?

- Jak příjemná byla představa ochrnutí? Co by vás nejvíc mrzelo, že by bylo ve vašem dni jinak?

- Jak jste se cítili jako ochrnutí, když se o vás ostatní museli starat? Nosit, krmit... Starali se o vás dobře? Cítili jste se stále součástí kolektivu?

- Jaké to bylo pro ty pohyblivé, že se museli postarat? V pohodě, nebo svazující?

- Co pro vás znamená odpuštění hříchů? Jak to vnímáte při bohoslužbách? Jak se to promítne do života?

Odkudsi z hlubin vlastní paměti či snad z hlubin všeobjímajícího zapomnění vyskočila na mě vzpomínka:

Dítě, trochu retardované, žvatlá a opakuje: „svítí, svítí“. Pozoruje vyjeveně baterku. Nositelka té baterky ji střídavě rozsvěcí a zhasíná a směje se: „Nojo, vidíš baterku.“ Všichni účastníci té scény – děda s babou, v jejichž chalupě se to přihodilo, jejich syn a zároveň otec toho dítěte, stejně jako i ná-

vštěvnice s baterkou, která se děcku směla – všichni už jsou mrtví, dítě samo odešlo jako první. Jen já zbyl z té situace, která mi tak nečekaně bleskla hlavou.

Petr Pazdera Payne: Dibujoš

Ilustrace : Kateřina Kabešová

V čísle 7 vypadl ze sazby poslední odstavec povídky Srna v okně. Omlouváme se. Celou povídku můžete najít v knize P. P. Payna Dibujoš a na webových stránkách Bratrstva.

JEŽÍŠ

Roman Mazur

Ve starých časech platilo: Nomen omen - „jméno (je) znamením“. Pojmenování osoby nebylo přijímáno jako neutrální identifikační kód, nýbrž jako něco pro danou osobnost zcela zásadního.

Indián Vážený hladový kojot byl tak nazván proto, že jeho duše měla neustálý hlad po vedení a moudrosti. Indiáni mimochodem dostávali svá jména obvykle od své klanové matky. Nebo biblický Izák, Abrahamův syn, obdržel své jméno („Smíšek“) podle toho, kolik smíchu jeho narození způsobilo. Nejprve to byl ironický smích jeho budoucí matky Sáry („jak bych jako stará neplodná žena mohla mít děti?“), potom smích nejlubšího rodičovského štěstí z narození syna - dědice.

Protože jméno je znamením, tak se i bibličtí věřící nejednou přejmenovávali. Buďto na Boží pokyn (z Abrama se stal Abraham - „Otec množství“) nebo sami (Saul z Tarsu se v helenistickém prostředí označuje za Pavla, což znamená „Malý“) . Protože jméno je znamením, odmítl biblický Bůh sdělit Mojžíšovi své přesné jméno, aby Izraelci neměli pocit, že mů-

žou svého Boha ovládat, třeba podobně jako ovládáme po zavolání jména své psy a kočky.

I jméno samotného Ježíše není vůbec náhodné. Je zkrácenou formou původního hebrejského jména Jehošua. Vyskytuje se již ve Starém zákoně. Jozue, který porazil Jericho a pod jehož vedením obsadili Izraelci novou Bohem přislíbenou zemi, je vlastně také Ježíšem, jen jinak přepsaným. Jiný starozákonní Ježíš byl knězem. Význam tohoto jména je jasný: „Hospodin zachraňuje“. V tomto světle dostává jasný smysl andělský pokyn Josefovi, manželovi panenské dívky Marie: „Porodí syna a dáš mu jméno Ježíš; neboť on vysvobodí svůj lid z jeho hříchů.“ (Mt 1,21)

Jméno je znamením. Nejen Ježíšovi později přidávané tituly probírané v tomto končícím seriálu jsou znamením jeho významu pro nás křesťany. Už jeho samotné vlastní jméno Ježíš napovídá, že k nám přichází kvůli klíčové záchranné misi - odpustit hříšníkovi, dát světlo zoufalému, vytrhnout mrtvého z temnot smrti. ■

božský vtipy

TG & JJ

DOPIS DESÁTÝ

Eliška

Milý Šimone!

čas je zvláštní věc. Rychle běží. Někdy. A někdy se zase vleče. Například mám pocit, že už je to strašně dávno, co se Jáchym narodil, přitom to ještě nejsou ani dva roky. Také mám pocit, že poslední hodina před Karlovým příjezdem domů je nekonečně dlouhá - stejně jako Jáchymovy záchvaty vzteku. Obzvláště když probíhají na ulici :- (Určitě si spousta lidí myslí, že je Jáchym rozmazlený (a někdy si to myslíme i my s Karlem, vlastně čím dál tím častěji). Je čas poradit Jáchymovi sourozence, aby nebyl tak soběstředný. Jenže když si uvědomím, co to bude znamenat - hlavně z počátku - pro nás, vůbec mě to neláká. Asi mám slabé mateřské pudy... Karel tvrdí, že to není tím, ale že zkrátka ta představa, že kromě Jáchyma tady bude řvát ještě někdo další, nutně člověka vede k úvaze, zda tohle opravdu chce... A jak to máte vy s dětmi? Malá, nebo velká rodina? Mám přátele, kteří rodičovství neplánují, prostě mají děti. Jak přijdou. Takže jedno dítě přišlo po roce, další za dva roky... Myslím, že děti v téhle rodině jsou spokojené a rodiče taky vypadají docela spokojeně. Ale já bych asi z toho chaosu, který tam vládne, byla strašně vyčerpaná. Nebo si člověk zvykne a pak už mu to ani nepřipadne? Byli jsme o víkendu na návštěvě. Naši přátelé mají dvě děti a chtěli by ještě jedno. Když jsme se bavili, kde kdo byl na dovolené, řekli jsme, že my jsme byli na Šumavě. Otec rodiny si povzdechl a pravil, že na Šumavu jezdili, když ještě děti neměli. Pak se zamyslel a pravil, abychom už o tom raději nemluvili, protože když si představí, že tam byli se svou ženou SAMI, chce se mu brečet. A určitě tím nemyslel to, že by mu tam tenkrát bylo bez dětí smutno :-) No a teď se Ti přiznám k něčemu hroznému. Strašně bych se chtěla vrátit do práce! Jenže bych nikdy nedala Jáchyma do jeslí (stejně tady v tom našem zapadákově žádné nejsou) a nechtěla bych ani, aby ho hlídal někdo cizí. Takže zůstávám doma. A budu ještě asi dlouho doma, jelikož Jáchym by vážně toho sourozence potřeboval. To je

ohavné, že chci do práce, když mám doma malé dítě, že? Než se Jáchym narodil, mluvila jsem se svou kolegyní z Holandska a ona mi řekla, že tam mají mateřskou jen tři měsíce. Pak se jde do práce a děti do jeslí. Připadalo mi to hrozné. Hrozné mi to připadá i teď, ale už mi nepřipadá tak hrozné to, co dodala má holandská přítelkyně. Právila, že je to sice těžké, ale že pro ni jako pro ženu, která má ráda svou práci, to mělo i své výhody. Kdyby totiž byla se třemi dětmi doma tak dlouho, jako ženy u nás, zešílela by, což by nebylo dobré ani pro ni, ani pro děti. Teď už ji chápu mnohem víc než tenkrát, i když s fenoménem jeslí stále nejsem smířená. Ale tahle zkušenost mne alespoň učí větší toleranci. A možná nakonec ty holandské děti nejsou hůře vychované než děti naše. A možná nejsou v dospělosti o nic méně šťastné než naše. Možná jsou dokonce v dospělosti spokojenější, protože měly spokojenější a méně podrážděné matky? A možná je to všechno mnohem složitější...

S mírně melancholickou náladou, která je pravděpodobně dána nastávajícím zimou, Tě zdraví

Eliška

PS: Pusu Barborce a Markétce, statečně to ženě. ■

MŮŽEME PSÁT O ČEM CHCEME

Lenka Juřenová

Rozhovor s Jiřím Gruberem, prvním polistopadovým šéfredaktorem našeho časopisu! Brněnský farář Jiří Gruber tehdy obnovený časopis pod názvem Cesta víry, později opět Bratrstvo těsně před revolucí a po ní.

Proč jste zvolili název Cesta víry?

Připadal nám, myslím, dostatečně otevřený a zbytečně neprovokující. Dnes už je těžké představit si tehdejší situaci. Pokud si dobře vzpomínám z ministerstva kultury přišel v té době ústní náznak, že bychom mohli tiše obnovit vydávání někdejšího časopisu pro mládež Bratrstvo, pod podmínkou, že se to nebude jmenovat Bratrstvo. Víím, že to zní legračně, ale tehdy se tímto způsobem posunovaly hranice toho, co církev směla nebo nesměla. Bratrstvo bylo z moci úřední zastaveno tuším v roce 1972 z důvodů nedostatku papíru a ačkoli se opakovaně žádalo jeho obnovení, nebylo to možné. Až těsně před listopadem se to podařilo, ale pod novým názvem. Asi aby to tak přímo nešlo do očí.

Na co jste navazovali ?

Samozřejmě jsme navazovali na Bratrstvo. Ale bylo to už dvacet let a bylo třeba psát do současné situace. Ta tam byla euforie let šedesátých, byla tu nová generace, která vyrostal v normalizaci a zažila pouze sporadické společné akce – kurzy pro mládež ve Vrbně a podzimní celocírkevní setkání delegátů mládeže ve sboru v Kobylisích, kam jsme zvali všechnu mládež ze sborů a byla to jakási náhražka nepovolených sjezdů. Když se začínalo s Cestou víry byla potíž v tom, že jsme neměli čtenáře. Pouze adresy sborů, kam jsme první číslo poslali a čekali na odezvu. Záleželo pak na faráři, zda mládeži časopis předá a povede ji k jeho čtení.

Komu byl tehdy časopis určen a jaká jste volili témata?

Ideově jsme vycházeli z posledních třech ročníků Bratrstva (1969–1971) To znamená rozhovory, ankety, zprávy z akcí mládeže, biblická zamyšlení atd.

Jak se formoval redaktorský kruh?

Byl jsem tehdy jeden z členů poslední redakční rady Bratrstva, který ještě pracoval s mládeží. Ostatní – Zdeněk Susa a Karel Schwarz – se již věnovali jiným věcem a Kája Trusina již nežil. Ačkoli jsem byl předsedou poradního odboru mládeže, vedoucím redaktorem musel být někdo ze synodní rady, kdo převzal „politickou“ odpovědnost. Padlo to na Jana Trusinu z Třebíče, který nám však ponechal velkou volnost. Práce redakční rady se přitom pilně účastnil. Další členové byli vybráni z okruhu poradního odboru mládeže.

Bylo nebezpečné připravovat vydávání takového časopisu jako byla Cesta víry / Bratrstvo?

Cesta víry byla již bez nebezpečí. Problém byl pouze v autocenzuře. Fakticky to totiž vypadalo tak, že vycházelo to, co jsme do čísla dali my sami. Když by tam vyšlo něco politicky závadného, znamenalo by to pro odpovědné osoby (např. člena synodní rady nebo šéfredaktora) nepříjemné důsledky. Sám jsem byl svědkem toho, jak po zákazu Bratrstva byly činěny pokusy dávat články pro mládež do Českého bratra. Byl jsem proto koncem sedmdesátých let kooptován do jeho redakce a nosil jsem tam články z okruhu mládeže. Na můj podnět byla zařazena tehdy nová velkopáteční píseň: Nemůžete ani chvíli se mnou bdít. Jako autor zde byl uveden plným jménem Miloš Rejchrt. Číslo vyšlo i s touto jeho písní, ale byl z toho pak docela pěkný průšvih. Bylo to totiž chápáno jako skryté

přihlášení ČCE k Chartě 77, jejímž byl Miloš tehdy mluvčím. Navíc obálka časopisu měla shodou okolností číslo 7, které zde bylo použito dvakrát, takže se to dalo číst jako skrytá šifra. Synodní senior (Milan Hájek) byl kvůli tomu předvolán na ministerstvo, šéfredaktor byl odvolán (Jan Měřejovský) a já jsem vyvázl bez trestu jen díky tomu, že jiný člen synodní rady Josef Hlaváč odmítl na ministerstvu sdělit, kdo píseň do redakce donesl. Vymluvil se, že nevedeme evidenci pošty... Jinak bych asi ztratil souhlas. Ale v době, kdy došlo k vydávání Cesty víry už byla situace o poznání mírnější.

Jak vypadala příprava časopisu po technické stránce?

Dělalo se to z dnešního hlediska na koleně. Nebyly počítače, nemohly se používat kopírky, nebo pouze velmi omezeně. Články byly v jednom exempláři a opravy se dělaly ve strojopise. Ale číslo vždycky vyšlo. Tiskárna byla zpočátku ve Velkém Meziříčí (také v tom se navazovalo na někdejší Bratrstvo), později jsme tisk přesunuli kvůli urychlení do Prahy. V roce 1992 jsme přešli na počítačovou sazbu. Technickou redakci měla na starost sestra Marie Stolařová.

Sledujete Bratrstvo dnes? Jak se vám líbí jeho současná podoba?

Příznám se, že ho většinou jen tak zběžně projdu, všímám si témat, která jsou pro mládež aktuální, a autorů, kteří pro ni píší.

Je dnešní mládež jiná, než pro kterou jste Bratrstvo před lety připravovali?

V něčem je kupodivu stále stejná. Velmi mne překvapilo, že se stále zpívají písničky ze Svítá, ačkoli jsem si myslel, že jsou hodně časově podminěné. Čím to je, že třeba Čest dej je stále aktuální? Přitom věta: Tak nám to tu podepiš, že dvakrát dvě je pět, má dnes zcela jiné souvislosti a význam, než tenkrát, ale v zásadě jde o stejný mravní zápas. Na druhé straně je dnešní mládež jiná tím, že vyrůstala ve svobodě. Jezdí do ciziny. Nikomu nehrozí, že se kvůli víře nedostane na studia, což byl kdysi zásadní problém, před kterým jsme jako věřící mládež stáli. Mnozí věřící lidé mohou pracovat na pozicích pro nás kdysi nemyšlitelných (státní správa, policie, vojsko, politika, rozhlas). Díky tomu se tematika článků v Bratrstvu neuvěřitelně rozšířila. Také mu ovšem přibyla konkurence.

Byl jste pak prvních deset ročníků vedoucím redaktorem Bratrstva. Jak na tuto práci vzpomínáte?

Byla to krásná doba prvních let svobody, která se už těžko bude někdy opakovat. Po počátečním nadšení, že teď můžeme psát o všem, o čem chceme, a nikdo nás již nekontroluje, se dostavilo i jisté překvapení, že už nestačí pouhý fakt, že opět vycházíme. Kromě nás začala vycházet spousta dalších časopisů, křesťanská víra a nám blízká témata se v nich objevovala často v lepší zpracování a kvalitě a my jsme začali ztrácet dech, protože jsme se nikdo této práci nemohli věnovat profesionálně. Také grafická stránka věci hrála roli, protože na barvu jsme nikdy neměli. Vedly se různé úvahy, jak časopis zpřístupnit veřejnosti, jak ho dostat na novinové stánky, ale nikdy se to nepodařilo. Vedla se také jednání o spojení Bratrstva a katolického měsíčníku pro mládež (AD), ale bohužel z nich nakonec sešlo. Upřímně řečeno jsem rád, že Bratrstvo v této konkurenci vůbec přežilo, dál vychází a třeba naše mládež v Brně ho čte. Ale musím jim ho na mládeži rozdat. ■

POD TICHÝM LETNÍM NEBEM VE STARÉ ZAHRADNÍ HOSPŮDCE...

E. Hubená

Kdybyste se někdy vypravili do Kolína, o kterém jste si mohli přečíst v minulém čísle Bratrstva, určitě stojí za to zastavit se také v nedaleké Kutné Hoře, a to ne jen na chvíli...

Kutná Hora je dostatečně známá díky umístění na seznamu světového kulturního dědictví UNESCO. To také znamená, že krásy města nemusíte složitě objevovat a pít se po jeho historických tajemstvích, ale stačí si v informačním centru zakoupit letáček a hurá na památky... Přesto si Kutná Ho-

udebních nástrojů (Mezinárodní hudební festival) i hlasy operních zpěváků (Operní týden), v září se sem slétají mladí básníci i fotografové (Ortenova Kutná Hora). V srpnu se zde zase potkávají amatérští divadelníci (Tyjátrfest) s ostřílenými rockery (Kutnohorský rockový festival). Nebojte se, památky nepropásnete, ty tam stále stojí, ale za noční oblohy, ve správné (a třeba lehce ovíněné) náladě nebo v ranní ospalé mlze vám bude Kutná Hora skýtat neobyčejné zážitky a zároveň zklidnění, které je k pro-

kaple Božího těla

ra nezaslouží být obětí takového jednoduchého turistického náletu, kdy za pár hodin navštívíte všechny dostupné kostely a poslušně projdete většinu doporučených památek. Na tohle město s bohatou historií i současností se musí pomalu a postupně, abyste se nestali jen konzumenty historických pamětihodností, ale dokázali alespoň trošku proniknout pod povrch kutnohorské fasády.

Barbora a letní kultura

V duchu tohoto přístupu je ideální možností seznámit se s městem jen tak mimoděk, při nějaké z akcí, které se zde přes rok konají. V červnu se městem rozléhají tóny

katedrála Sedlec

cházce po mnoha kostelech potřeba. Cesta do chrámu sv. Barbory přes most s galerií soch pak nebude vést jen k cíli (=chrámu), ale může být i symbolickou poutí (ostatně tak to zamýšlel i stavitel mostu a sousedící Jezuitské koleje Domenico Orsi). Samotný gotický chrám je fascinující, zvláště pokud máte to štěstí (a především dobré kontakty) jako naše výprava, jež byla vpuštěna na ochozy a viděla tak proslulý opěrný systém pilířů i chrličce zblízka. Zdobnost interiéru zajímavě kontrastuje s jednoduchostí a nenápadností další památky nedaleko „Barbory“ – kaple Božího těla. Skoro se nechce věřit, že byla postavena ve stejném období.

Gotika nabaroko

Kostel sv. Jakuba, kostel sv. Jana Nepomuckého, kostel Matky Boží na Náměti – ty všechny by stály za návštěvu, ale já bych vás chtěla pozvat především do katedrály Nanebevzetí Panny Marie v sedleckém klášteře. Sedlec je v podstatě součástí Kutné Hory a dříve zde stával rozsáhlý klášter, z něhož zbyla nakonec jen zmíněná katedrála a kostnice, oboje dnes utopené v asfaltových komunikacích a průmyslové zástavbě. Přesto především (nově opravená a vysvěcená) katedrála stojí za návštěvu – obklopí a ohromí vás ten obrovský prostor, jeho vzdušnost a jasnost, jednoduhost a vkusnost výzdoby (co dělat, jsem evangelík) a matně tušená genialita stavitele – katedrála je dílem Jana Blažeje Santiniho,

který stavěl v ryze českém stylu „barokní gotiky“. Tam byste vážně měli zajít... Ale pokud už budete unaveni a nebude se vám chtít toulat se po Kutné Hoře, mám pro vás tip na příjemné posezení – kavárna v Barvířově domě s nejlepší kávou ve městě!

Kutná Hora nabízí mnoho, stačí si jen vybrat. Ale nakonec to nejsou samotné historické památky nebo jídlo v restauraci, co by vám mělo zůstat v paměti. Možná je to jen okamžik, který neumíme popsat. Možná to dovedou jen básníci, jako je Ivan Blatný: „Zdá se, že už nikdy nebudu sedět/ pod tichým letním nebem ve staré zahradní hospůdce v Kutné Hoře/ stmívá se, tu a tam je slyšet dívčí hlasy/ jejich šumot naplňuje podloubí/ poblíž morového sloupu/ v světle starodávných luceren.“ ■

kalichovka

... inteligence není, zda člověk věří v Boha nebo ne, ale jakost ..., které tvoří základ jeho přesvědčení.

Alistair McGrath, přírodovědec a teolog (1953)

Tajenka 1

8e	5f	2c	8c	5b	U

Tajenka 2

7d	1c	2d	3c	6c	2b
P					

	A	B	C	D	E	F	G
1							
2							
3							
4							
5							
6							
7							
8							

A.hebr. měsíc (únor-březen); hudební styl; B.nář.polovina; řadová číslovka; C.zkr.Oddělení mládeže; něm.jedna; vak; D.citoslovce syknutí; prvek (Sn); česká značka aut; E. egyptský kříž; český zvukař (Občan Havel, Tmavomodrý svět); směr buddhismu; F.ušní-nosní-krční; iniciála latinské podoby Ježíšova jména; slov. ar; citoslovce zvuku větru; G.táta Ráchel; ang.archa

Nápověda: ass, Ezra, adar

1.přímý Ježíšův žák; 2.obydlí; nerozbitá; 3.spojka; otevřený oheň v domě; 4.Heyerdalův vor; nápis nad Ukřížovaným; spojka 5.přítel Davida; 6.ang.osel; ang.Ezdráš; 7.zkáza; zkratka eura; 8.znalec Zákona

Řešení z č.9: Čím je pro naše plíce kyslík, tím je naděje pro smysl života. Emil Brunner, švýcarský teolog (1889-1966)

JOSEF ČAPEK NA HRADĚ

Martin Kučera

Na tisíc Čapků pod jednou střechou. Třeba i tak by se dala charakterizovat velká retrospektivní výstava díla jednoho z bratrů Čapkových, Josefa. Od 8. 10. 2009 do 17. 1. 2010 na ni můžeme vyrazit do již tradičních výstavních prostor Jízdárny Pražského hradu.

Josef Čapek zůstává v povědomí mnohých skryt jako „bratr toho slavnějšího“, „ten, co namaloval pejska a kočičku“ a u těch informovanějších je spojen s vývojem české výtvarné moderny. A to je možná také jeden z úkolů, které si kladou tvůrci expozice, totiž ukázat, jak mimořádná a umělecky mnohostranně nadaná osobnost Karlův starší bratr byl. Projdeme-li výstavou, získáme skutečný obrázek o jeho životě a díle, myšlenkách a pocitech, ohních a touhách. A tak nám v kontextu meziválečné doby vyplouvá na svět originální, svébytná a vnitřně svobodná Čapkova tvorba, bohatá na experimenty, kterých se česká avantgarda neodvažuje a odmítá je. Momentky z ulic, kaváren, hospod, plovárny, ... pro nepozorné kolemjdoucí neviditelné, zde díky autorovým nápadům přímo vyskakují svými ostře kubistickými linkami z pláten, a co chvíli je divák musí „umravňovat“ zpět na stěnu. Občas potkáme v labyrintu uliček (snad pařížských) krátký útržek z literárního díla jako podkreslení díla výtvarného. Uspořádání nás chronologicky seznámí s Josefovým vývojem, od počátků až k válečným rokům, kdy těsně před válkou výtvarně působí na národní city. Zde na konci můžeme také nahlédnout do korespondence z koncentračního tábora, kde nepohodlný umělec umírá v dubnu 1945.

Dle dosavadní pravidelnosti v pořádání autorových výstav se nespočet z Čapkových olejů, kreseb, grafik i knižních ilustrací opět na dalších 30 let vrátí do svých domovských galerií, soukromých sbírek či ateliérů. A vidět je všechny na Hradě je jistě lákavější než objíždět aukční síně a sběratele. Nespoléhal bych ani na prodloužení výstavy (a vsadte se, že bude) a šel bych do Jízdárny co nejdříve.

Jízdárna
Pražského
hradu,
8. 10. 2009
až 17.1. 2010

KOBILÍŽKY ANEB CO JE SLAM POETRY?

Ester Hubená

„Co je slam poetry? Přátelé, já sám nevím, já vám můžu jenom říct, co jsem tady sám viděl... Viděl jsem tady básníky, viděl jsem tady beat boxery, viděl jsem improvizátory i perfektně připravené profesionály. To vše je slam poetry.“

A moderátor nám nelhal, viděli jsme je i my, kteří jsme dorazili na pražské kolo soutěže ve slam poetry do klubu Roxy-Nod. Jedenáct takzvaných „slamerů“ předstoupilo před více než dvě stovky lidí a měli celé tři minuty básnit a bavit publikum. No, to opravdu není žádná sranda. A zvláště když je slamové publikum předem pobízeno k vyjádření emocí – můžete povzbuzovat i dávat najevo svou nevoli. A tak je večer slamové poezie nezapomenutelný především díky spontánní atmosféře, která odpouští někdy trapné, primitivní rýmování a odměňuje překvapivé a povedené momenty.

A když si básník neví rady a ptá se „jaké téma si tam slyšíš, dave?“ a z hlediště se ozve „kobilížky“, správný slamer jako Jakub Foll pohotově zbásní i „kobilížky/ pomazané, krásné, vypečené, kulaté/ trošku od jíšky/ vařilas totiž a smažila zároveň/ postavilas polévku a kobilížky na roveň.“ Na papíře to tolik nevyzní, takže si raději zajděte na slam poetry naživo, nebo lépe - zkuste si příště před publikem sami zaslamovat!

Více na: <http://www.slampoetry.cz/>,

ukázka na: <http://www.youtube.com/watch?v=Fbe3GCGdvqo>

DOMOV ŠEDÝCH MOTÝLŮ

Marie Medková

Prekérní věk čtrnáct let a označení „nevychovatelný“. Juhani přijíždí do dětského domova, protože ho každý pěstoun radši vrátil. Přijíždí lodí na ostrov. Pasták? Možná tak trochu. Dětský domov na ostrově obklopuje voda. Jde o svébytnou komunitu, kterou vede striktní ředitel Olavi Harjula. Kromě něj a osmi chlapců se špatnou minulostí žijí na ostrově už jen ředitelova žena, jeho dvě dcery a hospodyně Tyyne.

Filmem se proplítají různorodé osudy postav. Nejvýraznějšími jsou Juhani a pan ředitel. Juhaniho pronásledují traumatické zážitky z dětství. Co viděl tříletý chlapec deštivé noci? Noční můry ho pronásledují i v bdělém stavu. Dokáže se zařadit do kolektivu. Ale občas neví, co dělá. Ředitel Olavi je přísný vizionář, někdy až moc. Přesný řád, učení, tělesná práce, uzavřený kolektiv, klid, krásná příroda ostrova. To jsou jeho metody. Dětský domov se stal jeho životem a posláním. Dal by za domov svůj život.

Možná by klid a řád dokázal vyléčit nemocné duše Juhaniho i ostatních. Jenže i řád izolovaného ostrova je narušován... Možná pomůžou larvičky bource morušového. Bezbranné a na chladném severu vydané všanc. Stejně jako děti, které chladný život zavál až na tenhle ostrov.

Dokáže člověk zlomit moc traumatických zážitků? Dokáže navázat „normální“ vztah, pokud jeho rodinné zkušenosti z dětství byly nějak pokřivené? Jak dlouho musí člověk platit za své chyby? Dokáže dítě samo sobě v dospělosti odpustit? Pro co má cenu obětovat vztah?

Drama
Finsko, 2008,
108 min
Režie: Dome Karukoski
Hrají: Dome Karukoski,
Marjut Maristo, Kati Outinen

STŘÍPKY Z KULTURY

Klára Schneiderová

Ačkoli venku fíčí mrazivý severák a očvachtají zimní plískanice, žádná Panika v městečku se nekoná a v tuzemských kinech meteorologii navzdory rozkvétají Kavasakio růže, zkrátka Zemský ráj to napohled! Ale jak pro koho. Například galokohoutího Mikuláše provázejí Patálie a Trable i v ráji a takový Antikrist zcela samozřejmě preferuje domácí Tři sezóny v pekle. A Princezna a žabák – to je mi pěkná Dvojka! Láska na druhý pohled, co prochází žaludkem; pro samé zimní procházky, vanilkové rohlíčky a medové perníčky nevidí a neslyší. Vánoce přišly; mrkají na nás zpod dlouhatánského závoje adventních koncertů, kázání a divadel, v městečkách se to hemží stromy obehanými dřavičkami, obchody praskají ve švech a na ulici voní grog a svažené víno. Ale jak kde. Třebas muslimové totiž oslavují svátek Muharram, první den nového roku, odkazující na hidžru proroka Muhammada z Mekky do Medíny a začátek islámského letopočtu. Osmiramenný svícen zase rosvěceli den po dni v židovských domácnostech; svátek světel připomíná „chanukový zázrak“ za dob makabejského povstání, kdy olej v chrámových lampách vydržel místo jednoho celých osm dní. Zemřela paní Olivia Patricia Thomas, nejstarší žena narozená ve Spojených Státech. V Rusku vyšel poslední a nedokončený román Vladimíra Nabokova nazvaný The Original of Laura; spisovatelův syn jej vydal i přesto, že jej autor Lolity přikázal spálit. A francouzský investiční bankéř a odborník na energetiku Jérôme Guillet prorokoval, že letos v zimě čeká Rusko a Evropu další zlá plynová krize, že to pozoroval na Putinových výročích. No uvidíme, možná je načase poohlédnout se po norských šelfech. Nebo alespoň svetrech. Zvlášť když jsou pěkné, vzorované a ve slevě.

Kam popluje EU?

To se ví jen mlhavě. Ale u kormidla bude Belgičan Van Rompuy a z jiných kontinentů by měli volat Britce, lady Ashtonové. Že jsme ta jména nikdy neslyšeli? Nedá se nic dělat, na jiných kandidátech se sedmadvacítka neshodla. Tony Blair by mohl zastínit Sarkozyho nebo Merkelovou, což nehodlali riskovat. Ale uvidíme, Van Rompuy je hluboce věřící katolík, jehož žena řekla, že někdy až žasne, jakou sílu čerpá z víry. Určitě bude usilovat o dobrý směr.

Společně zazpívali „Freedom“ V rámci oslav 20. výročí pádu komunismu v Praze zpívala Joan Baez, Suzanne Vega, Lou Reed i sopranistka Renée Fleming. Na svůj koncert Už je to tady je pozval Václav Havel, v publiku seděl i Václav Klaus.

Kmotrovství

Milióny dětí na celém světě chodí místo do školy do práce. Přímo v České republice pak žije mnoho dětí (často původem cizinců), které sice můžou chodit do školy, ale už ne do družiny, do hudebky, nebo na obědy. V rámci evangelického projektu Kmotrovství – trochu se podobajícímu adopci na dálku – jeden sbor kupříkladu platí hodiny zpěvu holčičce z Gruzie, díky dárcům přispívajícím na internát se zase dívka z Konga stane zdravotní sestrou. Na Kmotrovství je možné přispívat menší částky, hodí se proto i pro méně solventní mládež.

Adventní nákupy

Povzbudí vánoční mánie klesající ekonomiku? V Americe obchodníci doufají, že se po Dni díkůvzdání zase začne utrácet. Když už ale Boží narození slavíme takhle, co využít předvánoční vydání k dobrému? Už jsem upozorňovala na dárečky z chráněných dílen Diakonie ČCE, za úvahu stojí i výrobky se značkou Fairtrade či rukodělné výrobky z fler.cz. Na Fleru ostatně člověk získá i spoustu šperkařské, pletařské, řezbářské a všelijaké jiné inspirace pro vlastní výrobky!

Zorganizujte promítání filmu Barmský VJ!

Člověk v tisni vám zdarma zašle DVD s dokumentárním filmem Barmský VJ. Fakt stojí za to, mimo jiné získal na festivalu Jeden svět Zvláštní cenu Václava Havla. Na webovkách ČvT pak najdete řadu informací o Barmě, které se můžou hodit na následnou diskuzi. PS: V Barmě již více než 40 let vládne vojenská junta, která za mřížemi drží tisíce politických vězňů, přesto jen málokdo ví, jak život v Barmě skutečně vypadá.

Zdroje: kmotrovstvi.evangnet.cz, clovekvtsni.cz/index2.php?id=807, guardian.co.uk, economist.com, diakoniecce.cz, fairtrade.cz, fler.cz

Z CENTRA:

Současný Celocírkevní odbor mládeže pomalu dosluhuje. V lednu bude zvolen nový. Jedním z posledních rozhodnutí tohoto COMu je určení termínu příštího Sjezdu. Bude opět o den delší - 24. 9. - 27. 9. Doufáme, že v pondělí 27. 9. bude na školách ředitelské volno a že se novému COMu podaří připravit stejně podařený Sjezd, jako byl ten letošní.

Evangelický diář na rok 2010 je v prodeji. Diář obsahuje křesťanské svátky, nedělní perikopy s tématickými ilustracemi. Letos v kroužkové barvě a s tvrdými kartonovými deskami. Ideální dárek k Vánocům pro blízké. Cena 180,-, při objednávce více kusů sleva. Objednávejte na <http://mladez.evangnet.cz/diar>.

ZE SENIORÁTŮ:

24.12. Půlnoční bohoslužba u Martina ve zdi. Káže Jaroslav Pechar. Bude vysluhována Večeře Páně.

29. 12. 2009 - 2. 1. 2010 SOM královehradeckého seniorátu Vás zve na „MLÁDEŽNICKÝ SILVESTR 2009“ v kostele ČCE v Letohradě. Včas přihlášení a mající zaplacené na účet: 450Kč. Přihlášky a platba do 26.12.2009! Očekávejte: Veselé aktivity uvnitř i venku, program na posílení duše, ducha i těla. Vařit si budeme sami ze společných zásob, které budou připraveny. Přihlášky a info na: mladezhk@seznam.cz či 721 578 350. Kontaktní osoba Lída Stejskalová.

15. 1. 2009 od 19 hod. „Báječnej Bál v maškarním“ v kulturním domě Krakov, Těšínská 600, Praha 8. Pro mimopražské účastníky bálu je zařízen nocleh (spacáky a karimatky s sebou). Výtěžek poputuje na podporu střediska Diakonie Ratolest.

Těšit se můžeme na kapelu Funny Dance, tombolu a sebranou moderátorskou dvojici Martina Balcara a Mikiho Erdingera. Za dobrovolný příspěvek budete moci získat náušnice nebo masky z výtvarné dílny pražských SDM. Lístky jsou k mání v předprodeji v knihkupectví Kalich, Brána i po skončení Martinských bohoslužeb za 170Kč. Můžete si lístky rezervovat na mailu bajecnejbal@seznam.cz i koupit až na místě s přírůžkou za 199Kč.

23. 1. 2009 pořádá chrudimský seniorát ples v Pardubicích, zváni jsou všichni tancechtiví všech generací ze všech končin. Více na <http://chrudimska-mladez.evangelnet.cz>.

Královehradecká mládež má nové stránky na staré adrese: <http://kralovehradecka-mladez.evangelnet.cz/>

Více informací naleznete na webech mládeží jednotlivých seniorátů.
Rozcestník: <http://www.evangelnet.cz/cce/mladeze>

Zimní akce pro mládež 2010

Nabídka akcí (nejen) pro mládež

Pořádá oddělení mládeže ÚCK ve spolupráci s o.s. SEM v ČR

KURZ PRO MLÁDEŽ NAD 24 LET   Křížlice   12.–19.2.2010

Téma: Nezbožná zbožnost biblických postav

vedení a program: Hana Chroustová, farářka v Šumperku; Daniel Matějka ml., farář v Moravci

cena kurzu: student Kč 1 400,-   pracující Kč 1 700,-

KURZ PRO STARŠÍ MLÁDEŽ   Zbytov   19.–26.2.2010

Téma: Exodus - reality show našeho života + Dřevohrátky

vedení a program: Marie Medková, farářka mládeže, Martin Litomiský, jáhen ve Veselí u Dalečína

cena kurzu: student Kč 1 400,-   pracující Kč 1 700,-

KURZ PRO MLADŠÍ MLÁDEŽ   Křížlice   26.2.–5.3.2010

Téma: Starozákonní apokryfy + První pomoc

vedení: Marie Medková, farářka mládeže; program: Markéta D. Pecharová, studentka střední zdravotnické školy, Marek Lukášek, farář v České Lípě

cena kurzu: student Kč 1 400,-

EXERCICIE   Kostelní Vydří   21.–28.3.2010

---

vedení: Ivana Noble, farářka CČSH; Jan Černý, pomvěd - katedra filosofie ETF UK

cena kurzu: student Kč 2 100,-   pracující Kč 2 400,-

Více informací o akcích a přihlašování naleznete na <http://mladez.evangnet.cz/>

U všech akcích platí:

POKUD BUDOU ZAPLACENY DO 2 TÝDNY PŘED ZAČÁTKEM AKCE JE CENA O KČ 100,- NIŽŠÍ.

Poskytujeme sourozenecké slevy v rámci jednoho kurzu (druhý a další sourozenec zaplatí o 20% méně z původní ceny).

PORADA ZÁSTUPCŮ MLÁDEŽE ZE SENIORÁTŮ

O víkendu 23.–24.1.2010 proběhne tradiční Porada zástupců mládeže ze seniorátů.

Bude se konat ve FS ČCE v Čáslavi.

Letošní porada bude volební! Zástupci mládeže budou volit nový Celocírkevní odbor mládeže. Proto prosíme SOMy, aby se zamýšlely nad novými kandidáty či kandidátkami - jak z řad laiků tak kazatelů.

Po loňské dobré zkušenosti dvoudenní porady se celocírkevní odbor mládeže rozhodl prodlouženou poradu zopakovat..

V předvečer porady proběhne setkání předsedů SOMů, seniorátních farářů mládeže a COMu.

BRATRSTVO

roč. 50/2009
číslo 10

Bratrstvo, evangelický časopis pro mládež.

Vydává Synodní rada Českobratrské církve evangelické.

Grafická úprava: O. Fikejs, sazba a technická redakce: Jitka Čechová

Adresa redakce a administrace: Jungmannova 9, 111 21 Praha 1,

e-mail: bratrstvo@evangnet.cz, tel: 224999273

Stránky na internetu: <http://bratrstvo.evangnet.cz>

Celoroční předplatné 200,- Kč, jednotlivé číslo 20,- Kč. Vychází 10x ročně.

Tiskne Sprint servis, Praha 6. Přídělené registrační číslo MK ČR 5092.